

ความรับผิดชอบต่อสังคมของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการจัดการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์
The Social Responsibility of Students in the Faculty of Management
Technology Rajamangala University of Technology Isan Surin Campus
โกเมท จันทรสมโภชน์¹ และ ภรณี หลาวทอง²

¹ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน จังหวัดสุรินทร์ 32000

²อาจารย์ สาขาวิชาการจัดการ คณะเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน จังหวัดสุรินทร์ 32000

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความรับผิดชอบต่อสังคมของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์ ประจำปีการศึกษา 2554 จำนวน 315 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ศึกษาอยู่สาขาวิชาการบริหารระบบสารสนเทศ สาขาวิชาการจัดการ สาขาวิชาการบัญชี และอื่นๆ มีความรับผิดชอบต่อสังคม ด้านความรับผิดชอบต่อครอบครัว เกี่ยวกับให้ความใส่ใจดูแลและมีความห่วงใยในสมาชิกทุกคนของครอบครัว และด้านความรับผิดชอบต่อประเทศชาติ เกี่ยวกับปฏิบัติหน้าที่ของตนในฐานะพลเมืองที่ดี โดยพกบัตรประจำตัวประชาชน ใช้สิทธิในการเลือกตั้งอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านความรับผิดชอบต่อเพื่อน เกี่ยวกับให้ความเคารพและให้เกียรติเพื่อนทุกคนด้วยความจริงใจ ด้านความรับผิดชอบต่อสถานศึกษา เกี่ยวกับบยกย่อง เชิดชูเกียรติอาจารย์และภาคภูมิใจในมหาวิทยาลัยเป็นอย่างยิ่ง ด้านความรับผิดชอบต่อชุมชน เกี่ยวกับเข้าร่วมและช่วยงานในการจัดกิจกรรมประจำปีของชุมชน เช่น วันสงกรานต์ วันเข้าพรรษา ฯลฯ อยู่ในระดับมาก

กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ อายุ สาขาวิชาต่างกัน มีความรับผิดชอบต่อสังคม ด้านความรับผิดชอบต่อสถานศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อีกทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความรับผิดชอบต่อครอบครัว ด้านความรับผิดชอบต่อเพื่อน ด้านความรับผิดชอบต่อชุมชน และด้านความรับผิดชอบต่อประเทศชาติ ไม่แตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างที่ระดับการศึกษา และระดับชั้นปีต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้ง 5 ด้าน

Abstract

The purpose of this research is to study the social responsibility of students in the faculty of technology management Rajamangala University of Technology Isan, Susin campus. The samples used are Faculty of Management students of Rajamangala University of Technology Isan Surin campus, in 2011, 315 students. Tools used such as questionnaire. Results showed that

Most of the samples are studying in Information Systems, Management, Accounting and the others. The social responsibility, family responsibilities about their care and concern for all members of the family and Responsibility to the nation about the performance of their duties as good citizens by carrying an ID card at the highest level. Responsibility friend about respect and honor all sincere friends, Responsibility for the school about praise, honor and university is very proud, Responsibility to the community about participating and helping to organize the annual event in the community such as Songkran, Buddhist, etc. at a high level.

Samples with different gender, age, and disciplines. With social responsibility, Responsibility for the school difference is statistically significant at the 0.05 level. The other four areas. Such as Family Responsibilities, Responsibility friend, Responsibility to the community and responsibility to the nation. No difference. Samples at different levels of education and grade levels. With social responsibility, the difference is statistically significant at the .05 level. The 5 areas.

คำสำคัญ : ความรับผิดชอบต่อสังคม

Keywords : Social Responsibility

1. บทนำ

การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาคุณภาพของประชากรให้มีความรู้ความสามารถซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม การศึกษาเป็นกระบวนการที่ต้องให้ความสนใจ และเอาใจใส่เป็นอย่างมาก เนื่องจากการศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ ทั้งด้านทักษะ และความรู้ความสามารถในการสร้างความรู้ แสวงหาความรู้ สติปัญญา และความคิด เพื่อยกระดับจิตสำนึกของคนและจะเป็นตัวชี้้นำให้มีการเปลี่ยนแปลงของคนเกิดขึ้น (ศิริวรรณ เพ็ญขจร, 2541)

กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการศึกษา โดยมุ่งส่งเสริมพัฒนาการของเด็กให้เป็นพลเมืองดี มีค่านิยมในด้านความรับผิดชอบตามหน้าที่ของพลเมืองดีและในสภาพการปัจจุบันพบว่า โรงเรียนประสบปัญหาด้านความประพฤติ และพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนเพิ่มมากขึ้น เพราะการดำเนินชีวิตในทุกวันนี้เต็มไปด้วยการแข่งขัน ส่งผลต่อการหล่อหลอมบุคลิกภาพ และสร้างนิสัยในการเห็นแก่ตัวชิงดีชิงเด่น มุ่งเรียนรู้อย่างเดียวทำให้กลายเป็นคนที่ไม่มีความประพฤติดีให้กับสังคม ในสถาบันอุดมศึกษาก็มีเหตุการณ์ที่เป็นปัญหาทางคุณธรรมจริยธรรมอย่างมากมายเช่นกัน วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2543)

ในฐานะที่คณะเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์ เป็นสถาบันการศึกษาที่ “มุ่งผลิตบัณฑิตคุณธรรม นำวิชาการบูรณาการเทคโนโลยี สู่สังคมอย่างมีคุณภาพ” ตามวิสัยทัศน์ของคณะ ภายใต้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์ “มุ่งมั่น สร้างคนดี คนเก่ง สู่สังคม สะอาด สุภาพ สง่างาม และพอเพียง” บัณฑิตที่จบการศึกษาจากคณะจะได้รับปริญญาหลักสูตรบริหารธุรกิจ เพื่อผลิตบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถในเชิงวิชาการในด้านการจัดการ เพื่อฝึกอบรมให้มีความคิดริเริ่ม มีกิจนิสัย ในการค้นคว้า ปรับปรุงตนเองให้ก้าวหน้าอยู่เสมอสามารถแก้ปัญหาและตัดสินใจด้วยหลักการและเหตุผล เพื่อปลูกฝัง จิตสำนึกทางด้านความรับผิดชอบต่อหน้าที่ มีคุณธรรม มีจริยธรรม มีระเบียบวินัยและความซื่อสัตย์สุจริต ความ ยืนยันเพียร ตรงต่อเวลา มีความสำนึกในจรรยาอาชีพ และความรับผิดชอบต่อสังคม ในฐานะที่เป็นทรัพยากรมนุษย์ ที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงานในภาคเศรษฐกิจที่ใหญ่ขึ้น ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญของการศึกษาความรับผิดชอบต่อสังคม ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไป ใช้สร้างและปลูกฝังพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคมให้กับนักศึกษา เช่น ปลูกฝังคุณลักษณะกัลยาณมิตรให้แก่ นักศึกษา ซึ่งจะช่วยในการสร้างความสามัคคีของคนในองค์กร และสร้างมิตรที่ดีกับคนภายนอก ให้นักศึกษามีโอกาสทำ โครงการจิตอาสาที่มีความริเริ่มและสร้างสรรค์ เพื่อเป็นประโยชน์กับมหาวิทยาลัยและสังคมต่อไป

1.1 วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาความรับผิดชอบต่อสังคมของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์

2. วิธีการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับ ความรับผิดชอบต่อสังคมของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์ เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) ผู้วิจัย ได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับดังนี้

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาระบบ สารสนเทศ สาขาการตลาด สาขาวิชาภาษาศาสตร์ และสาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรม คณะเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ประจำปีการศึกษา 2555 จำนวน 1,730 คน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 315 คน ได้มาจากการสุ่มจากตารางเครซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด. 2541)

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิดให้เลือกตอบ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ความถี่ และร้อยละ **ตอนที่ 2** แบบสอบถามวัดระดับข้อบ่งชี้สังคม มีทั้งหมด 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านครอบครัว 2) ด้านเพื่อน 3) ด้านสถานศึกษา 4) ด้านชุมชน และ 5) ด้านประเทศชาติ เป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test(Independent Samples) และ F-test (One way ANOVA) **ตอนที่ 3** ข้อเสนอแนะ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการสรุปความ และตีความ

2.3 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ 1) รวบรวมความหมายวิเคราะห์องค์ประกอบและพฤติกรรมที่แสดงถึงความรับผิดชอบต่อสังคม จากเอกสารทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบต่อสังคม 2) ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงของเนื้อหาตามโครงสร้างของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้อง โดยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.6 ขึ้นไป 3) นำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงและสรุปผลเป็นแบบสอบถามเพื่อนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษา 30 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) เพื่อวิเคราะห์คุณภาพรายข้อ ได้จำนวนข้อคำถามที่ใช้ได้ (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2534) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.92 **การเก็บรวบรวมข้อมูล** ติดต่อก่อนขออนุญาตจากอาจารย์ผู้สอน เพื่อแจ้งจุดประสงค์ในการเก็บข้อมูล ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

3. ผลการศึกษาและอภิปรายผล

ความรับผิดชอบต่อสังคมของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในครั้งนี้ผู้วิจัยขอนำเสนอ 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ หลักสูตรที่ศึกษา ระดับการศึกษา และระดับชั้นปี ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีจำนวน 260 ราย คิดเป็นร้อยละ 82.5 มีอายุระหว่าง 20-21 ปี มีจำนวน 184 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.4 ศึกษาอยู่สาขาวิชา ระบบสารสนเทศ มีจำนวน 137 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.5 รองลงมาได้แก่ สาขาวิชาการจัดการ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาภาษาศาสตร์ สาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรม และสาขาวิชาการตลาด มีจำนวน 91 52 23 6 และ 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.9 16.5 7.3 1.9 และ 1.9 ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ระดับปริญญาตรี (2 ปีเทียบโอน) มีจำนวน 174 ราย คิดเป็นร้อยละ 55.2 ศึกษาอยู่ระดับชั้นปีที่ 3 มีจำนวน 161 ราย คิดเป็นร้อยละ 51.1

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมของนักศึกษาคณะเทคโนโลยี-การจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรับผิดชอบต่อสังคม **ด้านครอบครัว** ให้ความใส่ใจดูแลและมีความห่วงใยในสมาชิกทุกคนของครอบครัว อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ แสดงความกตัญญูต่อบิดามารดาและครอบครัวด้วยการขยันเล่าเรียนและเป็นคนดี และเชื่อฟังคำสั่งสอนของบิดามารดาและคำแนะนำที่เป็นประโยชน์จากครอบครัว **ด้านเพื่อน** จะให้ความเคารพและให้เกียรติเพื่อนทุกคนด้วยความจริงใจ รองลงมาได้แก่ แสดงมิตรไมตรีกับเพื่อนด้วยการแบ่งปันอาหารเครื่องดื่มขนมขบเคี้ยว และรักษาคำพูดและคำสัญญาที่ให้ไว้กับเพื่อน **ด้านสถานศึกษา** จะยกย่อง เชิดชูเกียรติอาจารย์และภาคภูมิใจในมหาวิทยาลัยเป็นอย่างยิ่ง รองลงมาได้แก่ รักษาระเบียบวินัยด้วยการแต่งกายชุดนักศึกษาถูกต้องตามระเบียบและปฏิบัติตามระเบียบของมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด และช่วยดูแลทรัพย์สินและรักษาความสะอาดอาคารสภาพแวดล้อมต่างๆ ภายในมหาวิทยาลัย **ด้านชุมชน** ได้เข้าร่วมและช่วยงานในการจัดกิจกรรมประจำ ปีของชุมชน เช่น วันสงกรานต์ วันเข้าพรรษา ฯลฯ รองลงมาได้แก่ มีจิตอาสาร่วมเป็นตัวแทนในการทำกิจกรรมต่างๆ ในชุมชน เช่น จัดการแข่งขันกีฬา, เป็นกรรมการกิจกรรมต่างๆ และช่วยดูแลสาธารณสมบัติและช่วยเหลือซ่อมแซมเมื่อเกิดการชำรุดเสียหาย **ด้านประเทศชาติ** ปฏิบัติหน้าที่ของตนในฐานะพลเมืองที่ดี โดยยกบัตรประจำตัวประชาชน ใช้สิทธิ์ในการเลือกตั้ง

รองลงมาได้แก่ ตระหนักในการเป็นพลเมืองที่ดีตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข และนิยมใช้สินค้าของไทย ไม่กระทำการใด ๆ ที่ผิดต่อกฎหมายบ้านเมือง

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความรับผิดชอบต่อสังคมของนักศึกษารวมทุกด้าน

ที่	รวมทุกด้าน	\bar{x}	S.D.	แปลผล
1	ความรับผิดชอบต่อครอบครัว	4.24	0.45	มาก
2	ความรับผิดชอบต่อประเทศชาติ	4.18	0.51	มาก
3	ความรับผิดชอบต่อสถานศึกษา	4.10	0.60	มาก
4	ความรับผิดชอบต่อเพื่อน	4.08	0.51	มาก
5	ความรับผิดชอบต่อชุมชน	3.75	0.76	มาก
	รวม	4.07	0.45	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า เรียงลำดับความรับผิดชอบต่อสังคมจากมากไปหาน้อย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรับผิดชอบต่อครอบครัวสูงที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 รองลงมาได้แก่ ความรับผิดชอบต่อประเทศชาติ ความรับผิดชอบต่อสถานศึกษา ความรับผิดชอบต่อเพื่อน และความรับผิดชอบต่อชุมชน ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปแตกต่างกัน พบว่า

สรุปกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกัน มีความรับผิดชอบต่อสังคม มี 1 ด้าน ได้แก่ ด้านความรับผิดชอบต่อสถานศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนอีก 4 ด้าน มีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกันมีความรับผิดชอบต่อสังคม ด้านครอบครัว ด้านเพื่อน ด้านชุมชนและด้านประเทศชาติ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนด้านความรับผิดชอบต่อสถานศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กลุ่มตัวอย่างที่มีสาขาวิชาต่างกันมีความรับผิดชอบต่อสังคม ด้านครอบครัว ด้านเพื่อน ด้านชุมชนและด้านประเทศชาติ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนความรับผิดชอบต่อสถานศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กลุ่มตัวอย่างที่ระดับการศึกษาต่างกันมีความรับผิดชอบต่อสังคม ด้านครอบครัว และด้านชุมชนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนความรับผิดชอบต่อเพื่อน ด้านสถานศึกษา และด้านประเทศชาติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กลุ่มตัวอย่างที่ระดับชั้นปีต่างกันมีความรับผิดชอบต่อสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกด้าน

4. สรุป

4.1 อภิปรายผล

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรับผิดชอบต่อสังคม ด้านความรับผิดชอบต่อครอบครัว ให้ความใส่ใจดูแลและมีความห่วงใยในสมาชิกทุกคนของครอบครัว สอดคล้องกับงานวิจัยของ วายุ กาญจนศร (2551) พบว่า การช่วยรักษาชื่อเสียงเกียรติยศของพ่อแม่/วงศ์ตระกูล ด้านความรับผิดชอบต่อเพื่อน ให้ความเคารพและให้เกียรติเพื่อนทุกคนด้วยความจริงใจ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดุสิต อุทิศพงษ์ (2547) พบว่า ช่วยเหลือเพื่อน คือ ให้คำปรึกษาต่อเพื่อนยามเพื่อนมีปัญหา ให้กำลังใจเพื่อนยามเมื่อเพื่อนรู้สึกท้อแท้หรือหมดกำลังใจ ปฏิบัติตนต่อเพื่อน คือ รักษาความลับของเพื่อน ด้านความรับผิดชอบต่อสถานศึกษา ยกย่อง เชิดชูเกียรติอาจารย์และภาคภูมิใจในมหาวิทยาลัยเป็นอย่างยิ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ วายุ กาญจนศร (2551) พบว่า การยกย่องเชิดชูเกียรติภูมิในสถานศึกษา ด้านความรับผิดชอบต่อชุมชน เข้าร่วมและช่วยงานในการจัดกิจกรรมประจำ ปีของชุมชน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดุสิต

อุทิศพงษ์ (2547) พบว่า เข้าร่วมกิจกรรมในชุมชน คือ เข้าร่วมกิจกรรมในวันสำคัญทางศาสนา เช่น แห่เทียนเข้าพรรษา เวียนเทียน ในวันสำคัญทางศาสนา เข้าร่วมงานประเพณีและพิธีการของชุมชน เช่น พิธีสมรส งานศพ งานกฐิน งานลอยกระทง งานบุญประจำหมู่บ้าน **ด้านความรับผิดชอบต่อประเทศชาติ** ปฏิบัติหน้าที่ของตนในฐานะพลเมืองที่ดี โดยยกบัตรประจำตัวประชาชน ใช้สิทธิในการเลือกตั้ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดุสิต อุทิศพงษ์ (2547) พบว่า ด้านการเมืองการปกครอง คือ ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ชักชวนผู้ปกครองหรือประชาชนในชุมชนไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ยกบัตรประจำตัวประชาชน ด้านรักษาและปฏิบัติตามกฎหมาย คือ เคารพและปฏิบัติตามกฎหมาย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

- 1) อยากให้มามีกิจกรรมเกี่ยวกับ CSR หรือจิตอาสา เป็นมหาวิทยาลัยจัดเพื่อให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม
- 2) ความรับผิดชอบต่อสังคม ส่งผลต่อการเรียนด้วย
- 3) ถ้าได้ข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมของนักศึกษาแล้ว จะนำข้อมูลไปดำเนินการจัดกิจกรรมหรือไม่

สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดุสิต อุทิศพงษ์ (2547) พบว่า ผลของการนำแบบวัดไปใช้ น่าจะเป็นตัวชี้วัดระดับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมของนักศึกษาที่สำคัญ ผู้เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรสามารถนำไปประกอบวางแผนในการจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับนักศึกษาเพื่อพัฒนาสู่การเป็นนักศึกษาที่มีคุณภาพต่อไปในสังคม

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรมีการศึกษาพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมของนักศึกษาทุกปีตลอดหลักสูตรการศึกษา เพื่อดูพัฒนาการของพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมของนักศึกษา
- 2) ควรศึกษาวิจัยหาความสัมพันธ์ของพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมของนักศึกษากับตัวแปรอื่นๆ เช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รูปแบบการเรียนการสอน รูปแบบการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เป็นต้น

5. กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญที่ให้คำแนะนำ และหน่วยงานคณะเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์ ที่เห็นความสำคัญของงานวิจัย ให้ทุนสนับสนุนการทำวิจัยครั้งนี้

6. เอกสารอ้างอิง

- ดุสิต อุทิศพงษ์. 2547. **การพัฒนาแบบวัดความรับผิดชอบต่อสังคม สำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา** บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- บุญชม ศรีสะอาด. 2541. **วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.**
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2534. **เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย. กรุงเทพฯ: บี แอนด์ บี พับลิชชิง.**
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. 2543. **บุคลิกภาพนิสิตนักศึกษา. กรุงเทพฯ: โครงการตำราและเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.**
- วายุ กาญจนศร. 2551. **ความรับผิดชอบต่อสังคมของนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.**
- ศิริวรรณ เฟื่องขจร. 2541. **ให้โอกาสกันบ้างสงสารกันบ้าง. สารไพรวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีบางไทร, 1(16), 3.**